

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy –
Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych
(druk nr 964)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Na wstępie należy zaznaczyć, iż analizując przedmiotową ustawę należy uwzględnić art. 23 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Przepis ten stanowi, iż instytucja gospodarki budżetowej może być utworzona przez ministra lub Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo przez organ lub kierownika jednostki, o których mowa w art. 139 ust. 2 tej ustawy (tj. Kancelarię Sejmu, Kancelarię Senatu, Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Trybunał Konstytucyjny, Najwyższą Izbę Kontroli, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny wraz z wojewódzkimi sądami administracyjnymi, Krajową Radę Sądownictwa, sądownictwo powszechne, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Krajowe Biuro Wyborcze i Państwową Inspekcję Pracy).

Skutkiem nowelizacji ustawy – Prawo zamówień publicznych będzie rozszerzenie zakresu wyłączenia przedmiotowego z reżimu tej ustawy, o którym mowa w art. 4 pkt 13. Przepis ten odnosił się dotychczas wyłącznie do zamówień udzielanych instytucjom gospodarki budżetowej utworzonych przez ministra lub Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Po nowelizacji wyłączenie obejmie również zamówienia udzielane instytucjom gospodarki budżetowej utworzonym przez podmioty wymienione w art. 139 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Natomiast celem zmiany art. 116 ust. 1 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych jest rozszerzenie możliwości przekształcania istniejących już

gospodarstw pomocniczych w instytucje gospodarki budżetowej. Dotychczas obowiązujący przepis umożliwia przekształcanie wyłącznie gospodarstwom pomocniczym, których organem założycielskim jest organ administracji rządowej, tj. podmiot wymieniony w art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych. Po nowelizacji możliwe będzie przekształcenie, w trybie nowelizowanego przepisu, gospodarstwa pomocniczego, którego organem założycielskim jest podmiot, o którym mowa w art. 139 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Tryb i sposób przekształcenia określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Nowelizując art. 116 ust. 1 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 87 ust. 1 pkt 1 tej ustawy z dniem 31 grudnia 2010 r. zakończeniu ulegnie likwidacja gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych. Innymi słowy, jeżeli przekształcenie w trybie art. 116 ust. 1 ma dojść do skutku musi nastąpić przed końcem bieżącego roku.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 72. posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2010 r. Projekt ustawy był przełożeniem prezydenckim (projekt wniósł wykonujący obowiązki Prezydenta Rzeczypospolitej Marszałek Sejmu Bronisław Komorowski). W trakcie prac sejmowych nie dokonano zmian istotnych z merytorycznego punktu widzenia.

III. Uwagi szczegółowe

Umożliwiając przekształcenie gospodarstwa pomocniczego, którego organem założycielskim jest podmiot, o którym mowa w art. 139 ust. 2, w instytucję gospodarki finansowej ustawodawca stanowi, iż sposób i tryb przekształcenia takiego gospodarstwa określi, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów. Analizując wytyczne przepisu upoważniającego art. 116 ust. 2 można mieć wątpliwości, czy Rada Ministrów będzie miała dostateczną, zupełną i spójną wiedzę w zakresie spraw, które jest obowiązana uregulować, a tym samym, czy będzie w stanie przyjąć akt wykonawczy, który zrealizuje wytyczne ustawowe. Wydając rozporządzenie Rada Ministrów musi bowiem uwzględnić rozliczenia związane z zakończeniem działalności gospodarstw pomocniczych oraz zapewnić ciągłość realizacji ich zadań, biorąc pod uwagę specyfikę tych gospodarstw.

Ponadto mając na względzie reguły walidacyjne rządzące obowiązywaniem aktów wykonawczych, w tym przede wszystkim § 32 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej należy stwierdzić, iż skutkiem wejścia w życie opiniowanej ustawy będzie utrata mocy przez

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie sposobu i trybu przekształcania gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych w instytucje gospodarki budżetowej (Dz. U. Nr 139, poz. 938 z dnia 4 sierpnia 2010 r., wejdzie w życie 12 sierpnia 2010 r.), tj. rozporządzenie wydane na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych. Zmiana treści przepisu upoważniającego jest konsekwencją rozszerzenia zakresu art. 116 ust. 1, który określa *de facto* zakres podmiotowy rozporządzenia. Utrata mocy przez rozporządzenie w związku ze zbliżającym się terminem zakończenia likwidacji gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych (31 grudnia 2010 r.) może doprowadzić do tego, iż ustawodawca, z braku czasu, nie osiągnie celu, który przyświecał mu w momencie uchwalania art. 116 ust. 1 (zarówno w wersji pierwotnej, jak i wersji opiniowanej), tj. nie będzie możliwe przekształcenie w trybie uproszczonym gospodarstwa pomocniczego państwowej jednostki budżetowej w instytucję gospodarki budżetowej.

Zgodnie z § 33 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej ustawodawca może w przepisie przejściowym zdecydować o czasowym pozostawieniu w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie zmienianej delegacji. Środek ten można zastosować pod warunkiem, iż akt wykonawczy nie jest niezgodny ze znowelizowaną ustawą. Czasowo utrzymane w mocy rozporządzenie pozostaje w systemie do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie znowelizowanej delegacji. W przepisie czasowo utrzymującym w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze można określić ostateczny termin utraty mocy przez takie przepisy. Wydaje się, iż w analizowanym przypadku dopuszczalne jest sformułowanie normy intertemporalnej utrzymującej czasowo w mocy dotychczasowe rozporządzenie.

Propozycja poprawki:

po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

"Art. 2a. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do czasu wejścia nowych przepisów wykonawczych wydanych na tej samej podstawie."

Jakub Zabielski

Główny legislator